

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥΛ

Η ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

(Συνέχεια ἐξ τοῦ προηγούμενοῦ)
δόδονταρός Δάν Χάρτερ καπιτούνδε σὲ
μᾶ πολικατοκιά, στὴν ὅποια ἔμενεν καὶ
ἄλλοι πολὺ εὐτὸφοι Λονδρῖσοι. Τὸ δια-
μερισμά τοῦ βιβλοπότα στὸ τρίτο πα-
τοῦ.

Οὐ Σέρλοκ Χόλμς ἀνέβηκε γρήγορα
γηρύορα τῆς σκάλες, στάθηκε μετός
στὸ πόδον τοῦ γιατροῦ καὶ ἀρχεῖται νῦ
γιττάρι τὸ κουδούνι. χωρὶς διακοτί.
Συγχρόνως εἶχε πάρει ἀνθρώ-
πον ἥλιθον καὶ φορτιά δόδονταλγούτο.

Ἄξαντα ἀδύοτηταν ἄπο μέσον πατήματα
καὶ ἡ πορταὶ δικοῖες. "Ενας ἀνθρώπος
καὶ μητρικῶς ταρπούσασθαι. Ἐταν πο-
ψῆλος ἀπὸ τὸ Χόλμον, ζευγικάνδρος, ἀλλὰ καὶ εὐδόκος, διότι τανό-
ταν, μὲ μῆς ἀπαλέναντος. Τὸ δόδωστό του ἦταν ἀπορροντικό. Τὸ
κεφάλι του φαίνοντος. Κατὸ ἄπτη τῇ μεγάλῃ καπιτούντος καὶ ἀγκυ-
λωτῇ μετὶ τοῦ πλευροῦ μια ἀπέλειται, πονητὴ γενεάδα, ἡ δοπιά
ἔφτιαν ὡς τὸ στήθος του. Τὰ πάτια του ἦσαν διατερποτικά. Τὸ δλέι-
μα του καυτὸν καὶ ποιητικό. Φωνήτων ἀνθρώπως απὸ κείνους ποὺ μετο-
ροῦν γὰρ διαβάσουν στὴν ψυχὴ τοῦ ἀλλού τα προτικά του.

— Τὶ θέλεις; ράθησε ἀπότομον τὸ Χόλμον. Τὶ διάβολο τζιπάτες ἔτοι
τὸ κουδούνι; Θύ μού τὸ σπαστόν. "Ἐπα, ζευγικάνδρος ἀπὸ δῶ.

— Σεγνώμων, κύριε Ιατρέ! εἰτε ὁ Χόλμος μηχοκλαίγοντας, μὲ φωνὴ^τ
τρεμουλιστὴ καὶ σηρώδη. Πονῶ... Τὰ δόντια μου, ἀλλὰ τὰ δόντια
μου... Θύ πληρώσω ὅποια καὶ νάνια, ἀν μὲ γιντώστετε ἄπο αὐτὸν τὸ
διαβούλοπονο.

— Γιοῦ τὰ δόντια σου λοιπόν, κουβαλήμετες ἐδῶ;

— Μάλιστα ἀπριθέν, κύριε γιατρέ. Για τὰ δόντια μου... "Αχ..."

— Οὐγάνιαν, πήγανε... Δὲν ἔχω καρφό... "Υπάρχουν μὲν ἄλλοι για-
τροί..."

— Σᾶς ἰστενέων, γιατρέ μου...

Λυπηθῆτε με... Βγάλτε τα, τὰ
γριούσουντα, νὰ μήν πονάνι ἔτοι.

— "Αχ..." "Οὐγάνια..." "Αχ..." "Αῖ..."

— Εμπρός, πέρασε μέσα, τοῦ
εἰσε δὲ Χάρτερ. Πέρασε ἔστι, ἀ-
ριστερά στὸ μετριό καὶ ἔφτια.

Ο ἀστυνομικὸς μήποτε στὸ λα-
τρεῖο, στάθηκε ὅθιος πίσω ἀπὸ
τὸν πόρτο καὶ ἀρχοῖται νὰ σχέτε-
ται: «Μηριστής τάχα ὁ Χάρτερ
πούς είμαι: Μὲ περιμένε μήποτε;
Βρίσκονται καὶ ἄλλοι μέσα στὸ
σπίτι; Αὐτὸν ἂντοι ὅποιος σὲ λέγει.
Πάντως, φύλε μωρό Χόλμος, τὰ μά-
τια σου τοσέσσαντα. Βρίσκεσαι μέσα
στὴ φάσα αὐτῆ τῆ στηγάνη.

Τὴ στιγμὴ αὐτῆ ἀνοίξει μὲν πλα-
γιγάν πόρτα καὶ μήποτε μέσον στὸ
ιατρεῖο δὲ Δάν Χάρτερ. "Εργάζε-
σαι θρεμμάτησικό στὸ Χόλμον
καὶ τοῦ εἵλε:

— Καθῆστε στὴν πολιθρόνα, κύ-
ριε. Πρέπει νὰ δῶ τὰ δόντια σας. "Εργάζεστε αὐτὸ τὴν ἔσοχην βλέπω.

— Μάλιστα, γιατρέ μου, καπιτούν στὴν Ιολαδία. Ήρδα στὸ Λον-
δίνο νὰ ποιήσω τὴν δρώμην μου καὶ ἀρχαῖα ἔνα διαβούλοπολόγημα.

Αὐτὸν φταιει, τὸ ἀνθεμιστικόν. "Αχ..." "Αῖ..." "Αῖ..."

— Ο Χόλμος εἶχε καθήσει τῷρα στὴν πολιθρόνα καὶ εἶχε ἀνοίξει διά-
πλατα τὸ σώμα του. Ο Χάρτερ εἶχε σκύψει ἄπο πάνω του καὶ τοῦ
ἔστεται τὰ δόντια.

— Πάνω ἡ κάτιο πονεῖς; τὸν ράθησες σὲ μᾶ στιγμή.

— Καὶ ἐπάνω καὶ κάτω, καὶ παντοῦ, ἀποριθμητεί δὲ ο Χόλμος. δογμῶν.
τας καὶ ἀνεστενῶσαντας πλαγάρια.

— Νά—. Νά—. Ζεγώντες ζευγάνα ὁ Χάρτερ.

— Τὶ συμβαίνει; ράθησε δὲ Χόλμος.

— Βρήκεται τὰ σάτια δόντια ποὺ σᾶς πονοῦν.

— Τὰ βρήκατε;

— Βεβαιωτ. Εἶπε δύο φρονιμάτες, ἔντελδες σάτια. Δὲν οὔτισαν πει-
δεῖτε μᾶ πεντάφα. 'Αλλά...

— Τὶ τρέχει;

— Θό πονεστείς ἐπερθούμακά, κύριε. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ σᾶς ἀποκο-
μήσω.

— Κάνετε δὲ τι θέλετε, γιατρέ. Φτάνει νὰ μήν πονᾶ πειν. ἀπάντησε
ἀποτασπικάν ο Χόλμος καὶ συγγρόνως σκέψηται: 'Διό φρονιμάτες σά-
τια ενέτελῶς, ἔνν τὰ δόντια ποὺ εἴναι γερά! Πρέπει, λέει, νὰ μ' ἀπο-
κομήσω. 'Αρα ξέρει ποὺς είμαι, δὲ άρχειος. Τὸ παιχνίδιο ἀρχεῖται. "Ε-

το—. Θέδες, πονθόστε...

— Θεταῖταισθε λιπόν ἀπαντυπάκα σ' αὐτή τὴν πολιθρόνα, συ-
νέχεις δὲ Λάρτερ, καὶ θὰ σᾶς βάλω ἔνα πῶμα μὲ ναρκωτικὸ στὴ μύ-

τη... Καὶ δταν θὰ ζεπνήσετε. θλα θὰ έχονται τελείωσει!

— Γειζόωμα, γρήγορα, γιατρέ! Βγάλτε μου δοιά δόντια θελήσετε...
καὶ θνα, καὶ δίο, καὶ περισσότερα! Κάνετε μονάχα νά σταματήσουν οἱ
φοιτοὶ αὐτοὶ πονοῦ!... Ζερώντες δὲ Χόλμος.

Ο δάν Χάρτερ ἔκανε μερικά βῆματα πίσω, τῆρε ἔνα μπονγαλάζι,
ἔχοντα πάνω σ' ἔνα πῶμα απὸ βαστάκι μερικές σταγόνες ἀχρόνιον ὑ-
γροῦ. Ξανθωθεὶς μὲν ἔνα πήδημα ποντάν τὸν πρό-
σωπον τους. "Ετσι, οἱ αὐτοὶ τοῦ νωμωτικοῦ δὲν θὰ μποροῦσαν ούτε
τών τους ἀπὸ τὸ αιτιά του νὰ φτάσουν στὸν ἐγκεφαλό του.

Ο σέρλοκ Χόλμς ἔλειπε τὸ μάτια του καὶ σφιχτεῖ τὰ δόντια του
γιὰ νὰ μὴ στή το στόμα του οὐτε μά σταγόνα ιστωτικοῦ. "Οσο γιὰ
τὴ μήτη του, τὴ σφαριδίδια ἀπὸ γονιτεπτανά θὰ ἐπιτίθωνται τὸν πρό-
σωπον τους. "Ετσι, οἱ αὐτοὶ τοῦ νωμωτικοῦ δὲν θὰ μποροῦσαν ούτε
τών τους ἀπὸ τὸ σπασματικό.

Ο σέρλοκ Χόλμς προστίθηκε επὶ καπιτούσες στην ποντική της φρικούντες
σ' διο τὸ σπασματικό. "Υστερα, τήντος τὰ πόδια του ἀπότομα καὶ
μεγάλες διάκρισης, σαν νὰ εἶχε βιθυντεῖ σ' ἀπότομη νάρωρη.

Ο λάν Χάρτερ πετάξει τὸ πόμια στὸ τζάκι, δταν ἔκαμε με-
γάλη φωνὴ ποντικής.

— Ελάτι μέσα!

Τρία μάτια μπάγησαν στὸ δωμάτιο.

— Τελείωσε! φάναξες ζαρωθεμένος δὲ Χόλμος! 'Υστερα, τήντος τὰ πόδια του
διο τὸ σπασματικό.

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΕ ΝΕΚΡΟΚΡΕΒΒΑΤΟ

Ο σέρλοκ Χόλμς εἶχε ἀναγνωρίσει τὶς φωνές καὶ τῶν τριῶν σχε-
δὸν προσώπων, ποὺ μετήκαν στὸ δωμάτιο. Τὸ διπλιό, λόγω γωνίας, ποὺ
ιώλων τῷρα τοῦ γιατροῦ, ἦταν ἡ μὲν "Εδιθ Μπράιτ", Ακούστηκε ἐ-
πίσης καὶ μὲν ἀνδρική φωνή, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς κοπέλας, τοῦ γραμ-
ματαράς τῆς Τραπέζης τῆς "Αγγίλας". Ο ἀστυνομικὸς δὲν γνώριζε τὸ
τρίτο πρόσωπο, διότου μάντεψε, καὶ μὲν πλευτά τὰ μάτια, ποὺ δταν
οἱ φίλοι τῆς "Εδιθ, ὁ ἀγγωτος τοῦ Στριγκφέλδ". Η φωνὴ του μωμαζε
με τὰ πλευραριδινὰ πέρισσοι γρόνων.

— Μά νὰ είνει μάργης δὲ Χόλμος; επιτίθησε δὲ τὸ τελεταρίδιο τοῦ γιατροῦ,
ράκτησε δὲ τελεταρίδιο τοῦ πατέρα, πλευτάνια τῆς πλευρόθρόνα, στὴν
διπλανή μάτια μέτρανταις δὲ θάντυνος.

— "Όταν τὸν βγάλωμε τὴν φρύνητη περούντα του, θὰ τὸν ἀν-
αγνωρίσουμε, είτε δὲ γιατρός.

Καὶ ἐθύμησε, πράγματι, τὴν προ-
φοράν του Σέρλοκ Χόλμος.

— Μπάθος! Αὐτὸς είνει! φωνά-
ζε χαρούμενος δὲ ἀνθρώπος τοῦ Στριγκφέλδ. Δεν τὸν έχω δει πο-
τέ απὸ κοντά, μὰ είδα πολλές φω-
τογραφίες του σ' ἐφημερίδες καὶ πειροδιά... Γλυπτώμε, εἴτε τε-
λους, απὸ τὸν προσερπάτερο ἔχ-
θρο μας!...

— Καὶ αὐτὴ τὴν ἀτακή τὴν γωστάμε στὸν Οὐλύμιον! είτε δὲ Χάρτερ.

τον ἀναγνωρίζω τώρα! συ-
νετήρωσε καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Τραπέζης. "Α! θταν ἔσοχη η ιδέα
μου νὰ ἐγκατατηθῶ στὸ ιδιωτεροῦ τοῦ διοίκητοῦ τῆς Τραπέ-
ζης η μαρφόνων ποντικῶν στην προγονωντική μὲν τὸ γραφεῖο μου καὶ ποὺ
ἐπέτρεψεν ν' ἀπούσιο τὶ έιταν ὁ διοίκητης καὶ ὁ ἀστυνομικός, ὁ ἀπότος
εἶμαντος μεταμφιεσμένος σὲ Κάρολο Κνόξ.

Ο οὐλύμιον ἀνάφερε καποτὸν πῶμα σημενοθήκησε με τὴν ἀδελφήν
του, η ἀπό την έγκαρπην δέσμην της γιατροῦ, βεβαία δὲ την ἔπιπον δέ
την τὸν έπιπον την παρασκόνη καὶ πῶμας ἔστειλε την "Εδιθ στὸν
διπλούμαρον γιὰ τὸν παρασκόνη δέσμην τοῦ ποτί του δοντοτοπτοῦ... Οι
τέσσερες σινένοχοι ξέστασαν σὲ δυνατά γέλια.

Κατέβησε δὲ Χάρτερ, ἀπό την έπιπον της φύλων του δὲ τὸ Σέρλοκ
Χόλμος δὲν θὰ ξεπνωτεί προτού περάσει τούλαχιστον μιά δρα. ζάρις
στὴν λογική δόση τοῦ νωμωτικοῦ, τούς είτε δὲ θταν κακώς πειδί
απόχισσον νὰ σημάνει τοῦ ποτί του.

— Εξ' ἀλλού, προσθέτεος, καὶ ἀλλού μάτια ξεπνήσει αὐτὸς δὲ σκύλος,
τοῦ φτερούμενος με σφάρα στὸ κεφάλιον.

Ο σέρλοκ Χόλμς καμιανόταν πάντοτε τὸν κομισμένο, μὰ δὲν έ-
χανειστείσαντας ζητήματα. Στὶς ἀποθή-
κες μας βρίσκεται σημεριά μὲν μεγάλη ποσθητή απὸ κιβδηλά νομίσμα-
τα... Είνει εύκολο νὰ τὰ μεταφέρουμε στὸ Λονδρον... Πρέπει δμος

ν' ἀπορράσσουμε πτέτει τὰ εἰσαγάγουμε στὰ ίπτογεια τῆς Τραπέζης.

ΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΣΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΘΡΙΝ ΧΕΜΠΩΡΝ

(Η νεαρά δεσποινίς που έρχεται να γίνει αστήρ της σόδας και που πραγματοποιεί μέσω σε λίγες μέρες το όνειρό της)

Σωή της Κάθριν Χέμπωρν — ένας από τους νεωτέρους, μά και διασημοτέρους αστέρας της «Μετρό-Γκόλντντον Μάγερ» — άποτελεί μια έπιβεβλωσία της παρουσίας που λέει: «Αν έχεις τόχη διάβανε...». Η γοητευτική αυτή νέα, κατέκτησε τη δύξα και την ευτυχία έντελως ξαφνικά, έκει πού δέν το περιμένει κανέναν.

Πρότιν από λίγα χρόνια, η Κάθριν ήταν η μικρότερη από τρεις αδέλφες, τρεις χαριτωμένες ομοδογυμνίνισσες καπέλλες, η διοτείς έμεναν μαζί με τη μαμά τους σε μια μικρή βίλα, στα πεδιώρα του Νόττινγκτον. Ή κυρία Χέμπωρν ήταν μια όρωσήκια μαμά, η άποτα προσπαθούσε να συντηρήσει και να μορφώσῃ τις κόρες της με τη σύνταξη που έπαιρνε ώς χήρα δεξιωματικήν.

Όταν ήταν «Έδιθ», η μεγαλύτερη από τις τρεις, καταθώσασε, έτερο ίτιο πολλά διαβήματα, να προσίηφθη σε μια κινηματογραφική έταιρεια, διόληρην ή οικογένειαν πανηγύρισε το ευχάριστο αύτο γεγονός. Στην «Έδιθ» είχαν απότελεσε δύοις της έλιτερες τους για νά δούν καλύτερης μέρες. Αυτή ήταν πειά και ή προστάτις της οικογενείας. Και ή «Έδιθ» δώλευε στήλη, για νά κερδίσει δύο το δυνατό περισσότερα χρήματα παίζοντας σε διάφορα γέλια ως ήθων δευτέρας τάξεως. «Έδιθ» γεντεπετσόντας δούλαψια την έδουμάδα, δύσκις διώνεις έπαιξε σε καμμιά τανία.

Αργότερα την άκρωσθησε στο στούντιο και ή δεύτερη αδέλφη της.

«Η ποτέλια αυτή δεν είχε ξεκινήσει πάλι ταλέντο. Έπειστο, κέρδιζε, παίζοντας σε μικρούς φύλλους ως ένατον πεντήτο δούλαψια την έδουμάδα. Και είχε τη γνώμη ότι πολύ σύντομα θα γινόταν αστήρ πρώτου μεγέθους, δική του με την τέχνη της — το ξερό ειπώντας ότι ήθια ποις δέν ήταν στονδάμα ήθωνος — δύο με τα ώρατα παιχνιδάρικα μάτια της. Ήταν βέβαιη δύτι μά τά κατά φρενες μηδέ νά μπλέξη κάπιο πλούσιο στη δίκτυα της, πού θα τη βοηθήσει με τά δολιάνια του ν' αναδειχθῇ... δύτως γνωταν συγνότατα.

«Οσο γιά την τρίτη, την Κάθριν, αυτή ήταν η απετέρετα του στατιστικού και δέν της έδιναν καμμιά σημασία...

Εξαγανά διώνεις, ένω δέν το περιμένεις κανείς ωτό — ένα ώραιο πρώτο, η Κάθριν ξέτυνησε απογειωσισμένη νά γίνει στάρ. Ενειώτας ότι δέν άνεκοινώσει σε κανένα αυτή την απόφεισι της, γιατί έξερε πάλι ότι θα την καρδιάνειαν...

Από τη μέρα αυτή η Κάθριν άρχισε νά προετοιμάζεται για το λαμπρό και σύνδοξο μέλλον πού την περιμένει.

Στεκόταν όρες άσκληπορες έπιπος στον καθέργετη κινητάρωντας το πρωτόπτερο της μεγάλη προσοχή, μελετώντας τις διάφορες έκφραστες της φραινογνωμάτως της, παίρνοντας πάρες και τοόπους μεγάλης ποινίας. Κάθε φορά δύος ποινίου που έπειπαν στο δυνατότερο ή μητέρα ή καμμιά από τις αδέλφες της, η Κάθριν έτρεχε όμεσως νά καθήσει σε μια γονία, δινούτας στο πόδιστο της έκφραση αφελείας που διγήζει τά δριμά της ήθωνθητότα...

Μά το μναλό της δούλευε άκυταίτανα και είχε συγκινητωμένη δηλητήρια προσοχή της σε μια μονάχα κατεύθυνσι: Νά γίνει μεγάλη ήθωνος πού κινηματογράφου!

Η Κάθριν Χέμπωρν και ο Λέσλι Χόγουαρτ, ο «άνδρας πού δέν έχει καρδιά».

Η Κάθριν δέν έβγαινε σχεδόν διόλου από το σπίτι έκτος όταν την γιά την άντικατάστασι τους με γνήσια... Ποιά είναι η δική σου γνώμη; Ούτιλα, γι' αυτό το ζήτημα;

— Μού φαίνεται πώς είναι εύκολο γιά τά μπάσοντας στα ιπτύγματα, απορρίζεται ο Ούτιλα, άδιαφόρος διά το διοικήτη σε υπόφεις. «Η Έδιθ θα μεταχειρισθή πάλι το παλόρο κόλτο. Ό πατέρας μου θα νοιώσει ξαφνικά μια κούρσα και θα τὸν άντικαταστήσω έγω, διπος πάντοτε. Και τότε θα μου είναι εύκολότατο νά μπάσοντας τά κιβότηα πού κινηματογράφου!

(Άσκολουντε)

έστελναν σε κανένα θέλημα. Ήστροσο, μά μέρα, πήγε με την «Έδιθ» σ' ένα γενικά καλλιτεχνών. Ή μεγαλείτερη αδέλφη δέν ήθελε στην άρχη νά την πάρη μαζί της, γιατί φοβόταν μήπως το «άντιλικο» αυτό κορίτσι νά καμμιά γκάφα και την ντροπάσει. Μά η Κάθριν έπειμενε τόσο πολύ, ώστε η «Έδιθ» ωπεύσασε νά την πάρη μαζί της.

Στόχο γενικά έκεινον προτίθεται νά την και το μέλλον της Κάθριν. Μεταξύ των παρισταμένων, ήταν κι' ένας σηρηνοθέτης, στον οποίο έκαιμε μεγάλη έντυπωσία ή ζωηρή υπορρήματα και ή γαιτιασμένη αφέλεια της Κάθριν. Κοινώνιας μαζί της, έμεινε παταγοπτεμένος από την έξι-ανάδα της και σε μια στιγμή, την παραχάλεσε νά πάρη στο στούντιο του για να γιρίσει δουκιαστικά μερίσια μέτρα φύλου.

Η «Έδιθ» χωριστήλασε δύτι το έμαυτο απότο. Δεν μπορούσε νά πατάλω η πόση δύνατον νά δρεθούν συρράγοι από το πορτοπότονό...

Η Κάθριν δέν μπότερε νά πλείση μάτι έκεινη τη νύχτα από την παραχή της. Τά τρειλά και φιλόδοξη άντιού της πλησιάζαν πειά νά πραγματοποιήθονται. «Έκανε όρο στόν έναντι της προσπαθήση νά έπινε πάρα πολλά ποτά της, μερικές κινήσεις της. Κι' έπεινε ένθιστασμένος από τα πρώτα άποτελεσματα. Συνέστησε την Κάθριν στήν έταιρα του και μποτάστησε νά την κρατήσουν.

Από τη μάτι βρομάδα στήν άλιτη, η «άντιληρη» Κάθριν έγινε το σπουδιαότερο μέλος της οικογένειας της. Ή φήμη πού άτεκτησε ζωγριά και ή μισθώση πού της έδοσαν αμέσως, την έζαναν νά θεωρείται δικιαστικά άρχηγός της οικογενείας. Και κάθε καινούργιο της φύλα ήταν και καινούργιος ημέμαυτης—ένας δομικός πού ποδούστε και πολλές δεξάδες χιλιάδων δολαρίων στήν περιστούσα της μικρής οικογενείας.

Η δέν μεγάλες αδέλφες έλημοντημένα συγάγησαν. Η λάμπη της Κάθριν έγινε έμπορη νά σύρουν από το καλλιτεχνικό στρέμμα. Δέν πρέπει θυμός νά φαντασθήτε ότι ζηλεύουν γι' αυτό τη μεγάλες αδέλφη τους. «Απενατίας, τη λατρεύουν περισσότερον από κάθε άλιτη φρύνο, γιατί η Κάθριν παρ' όλη τη δύξη πού πάτεκτησε, έμεινε ταπεινή και αμετέλης δύτως πρότατα...

«Ενα αδημάτια της γιά τὸν Λέσλι Χόγουαρτ τὸν «μισθό» από τὸν άνδρα τὸν στούντιο τοῦ Χόλιγουντ, ένα αδημάτια δινικανοπότητο, γιατὶ ο Λέσλι τὸ λέπει και μόνος τοῦ πού δέν έχει καρδιά ν' αγαπήσῃ. Έκανε την Κάθριν νά καρδιάνη γιά την άδιαφορή της έρεζη. Μά δέν άγνωσε νά παρογνηθῇ γιά την άδιαφορία του Χόγουαρτ. Αντικρύζοντας τὰ θράσα και μελαγχολικά μάτια τοῦ Τζέρι της Φλαμπουν, ένας «ξένη πόρεμές πού άγωνιζεται τώρα νά δημιουργήσει μάθηση στον κινηματογράφο...

Η κυρία Χέμπωρν και η αδέλφη της Κάθριν προσπάθησαν νά φέρουν έπιπος απότομα τὸν έρωτα. Μά καλλιτέχνης, δύτως η Κάθριν, μπορούσε νά κύνη γάμου πού πάλι πάντερο. Η Κάθριν διώνει είλη πού δέν την έννοωσε νά την πάρη πάσσω.

— Κλέψε με! είλη ένα ποτό στον Τζέρο.

Καὶ ο Τζέρος δέν περιμένει νά τοῦ έπαναλάβῃ η άγαπημένη του αντή την προσταγή. Καὶ τὴν έκλεψε!

«Υστερ' απ' αυτή την άπαγωγή, η μητέρα άναγκαστηκε νά δώση τη συγκατάσθετη της γιά τὸν γάμο τῆς κόρης της... μ' όλη τὴν καρδιά της!

Κι' έτοι, η Κάθριν Χέμπωρν, άφοι κατέτησε με τὰ μικρά, άλλα στιβαρά χεράκια της τὴ δόξα, καταπά τώρα και τὴν έρωτική της εὐτυχία! Ο κόσμος άνηκει σέ κείνους πού έζειρν ν' άποκτούν με τὴ θέληση τους έξεινο πού λαχταροῦν!